tuos suscitauit. scilicet puellaȝ in domo. per quam cogita
tio intelligitur. Puerum ī porta ciuitatis. per queȝ actus
ītelligitur. Et laçarum ī sepulchro. per quē cōsuetudo ma
la notat̄. Unde.
Mēs mala mors ītus. malus act⁹ mors foris. vsus
Tomba. puella. puer. laçar⁹ ista notant.
Hāc verbo. hūc motu. lachrimādo suscitat illū.
Xps in medio nascitur eger homo. de pe. di. ij. si sermo.
⁊ §. tanquā. ⁊ c. sicut tribus.
⁋ Xpianorū nomē p̄mo ortū est ante antiochiā vbi igna-
tius fuit ep̄s. viij. q. i. mutatiōes. Nā p̄us oēs fideles dicti
fuerūt discipuli vel fratres. Sȝ postquā apostoli fecerūt
ꝯciliū anthiocenū. tūc dicti sūt xpiani. vt est glo. xxij. di. sa
crosancta. ⁊ ibi tex. Et si xpian⁹ fact⁹ est necessitate egritu
dinis nō pōt eē cleric⁹ nisi in duob⁹ casibus. Primus est si
deficiāt clerici ī ciuitate. Scdˀs ē si scitas suadeat ꝯriū. pu
ta p lapsū bienij. vt. lv. di. si qs ī egritudine. Itē xpiani fa-
ciētes se iudeos q̄ pena puniant̄ habes ī. l. iudei. C. ꝺ iude.
⁊ ī ti. de aposta. ⁊ ī tit. ne sanc. bap. rei. ꝭm Lodo. de ro.

De Y

Iconomus dr̄ ille cui res ecclesie gubernāda dat̄. s. ep̄a-
lis ⁊ pp̄e res canonicoꝝ. Etiā qn̄qȝ ē vice-
dn̄s vel p̄posit⁹. i. q. iij. saluator. vide glo. ī.
c. ipatorē. ꝺ iura. ca. vbi ꝯcor. Un̄ ꝭȝ gof.
dr̄nt yconom⁹. sindic⁹. pcurator. ⁊ actor.
Nā yconom⁹ admistrat res ecclesie. ⁊ ali
qn̄ defēdit ī cā. Et qn̄qȝ ī eccl̄ a vacāte fit ad pcipiēdos p-
uētus ⁊ seruādos ad futuꝝ p̄latū. Sindic⁹ autē in reb⁹ ⁊
negocijs cuiuslȝ corpis vel collegij. Et ꝭm leges nō dr̄nt a
defēsore: ⁊ ē vniuersitat̄l. Sed pcuratorē p̄uate psone ad
vnū negociū vel pl̄a. Actor āt p vno vl̄ p vniuersitate ad
vnā cāȝ ⁊ p̄ntē. ⁊ cū ꝺ certo ꝯstituit̄. alia vide. s̄. ꝺ ycono.
⁋ Ydrephilagi. dn̄r ab idria. qꝺ est vas q̄ aq̄ defert̄. vel ab
ydros. i. aq̄. ⁊ philaxe custodie q̄si custodes aquaꝝ ꝭȝ Jo.
an. in. c. si iudex laicus. de sen. exco. li. vi.
⁋ Ymmo hec dictio significat qn̄qȝ correctiue. vt testator
dic̄. Titi⁹ imo sei⁹ heres esto. vt. l. si ita scriptum. ff. de her.
īsti. ibi tex. dicit. Adijciētes ⁊ detrahētes imo ⁊ mutuātes
Ponit̄ ēt copulatiue. vt. C. de no. cōpo. l. i. §. qb⁹. Et sumit̄
significatū ex copula adiūcta. ⁊ eēt idē dicere ēt. Sȝ ibi.
Yconom⁹ q hoc fecerit imo fieri passus fuerit p̄uetur. po-
nit̄ alternatiue. vt. l. iubem⁹. §. yconomus. C. de sacrosan.
ecl. q2 habet boña. vel ipso alienante. vel alienari patiēte.
Pōt ēt ibi accipi correctiue. q2 eadē vel maior est rō in ali
enāte q̄ȝ in patiēte alienari q̄ puniat̄. Itē quo ad decisio-
nē legis ponitur ibi copulatiue. q2 pena hȝ locū ⁊ ī alienā-
te. ⁊ in patiente alienari.
⁋ Ypocrisari⁹ qn̄qȝ ponit̄ p sindico. qn̄qȝ p yconomo. vt
not. spe. in ti. de his q alie. nō pos. vel nō licet.
⁋ Ypocomus. dr̄ ab ypos qꝺ est sub. ⁊ comos villa. Inde
ypocomi. q sunt sub vilianis. ꝭm place. ⁊ accur.
⁋ Ypostasis. dr̄ ab ypos qꝺ ē sub. ⁊ tasis stat⁹ vel stās quasi
substās. ⁊ vtunt̄ greci sic nos p psona. q2 habȝ substare oī-
bus accidentibus. ⁊ oīa accidentia ad se recipit: a nullo tn̄
īformat̄. ꝭm hugo. glo. est in cle. i. de sum. tri.
⁋ Ypotheca ē res īmobilis pignori obligata. vt dom⁹ ager
fūdus. Pign⁹ aūt ē res mobilis pp̄rie a pugno dictū. q2 a
pugno tradi pōt. Et sic ypotheca nō ē aliꝺ q̄ȝ obligatio vel
pignoratio. Ius aūt ypothecarū est illꝺ qꝺ cōpetit credi-
tori ī bonis debitoris sui sibi obligatis p debito tacite vel
exp̄sse. ⁊ dr̄ ab ypos. i. sub et theca positio quasi suppositio
nam debitor rem pignoratam creditori supponit. ⁊ in ipa
sibi ius ꝯstituit. Quandoqȝ ergo rei pignorate vel obliga-
te nō transit possessio in creditorē. Et dr̄ ypotheca rei īmo
sicut pignus rei mobilis q̄ creditori dat̄.
⁋ Ypothecare ē obligare: pignorare: vel supponere. vt pȝ
p rubri. ff. de re. eo. q sub tu. ⁊ cu. dū subdit̄. Sine decret l̄ n̄
pignori supponēdis. Et legato facto sup reb⁹ ypothecatis
nō solū res ille ītelligunt̄ ypothecate. sȝ oīa bona testato-
ris. vt. l. i. C. commu. de le. vide. s̄. de dictione. Sup.

De Ze

Zelotipia ē suspitio vl̄ furor. ij. q. v. §. h āt sub. c. ꝯsuluisti.
⁋ Zelotes. id ē zelās vlciscēs. vt in. c. nisi
cū p̄dē. ꝺ renū. §. psone vo. ibi dr̄. Ego suȝ
īgt de⁹ zelotes. i. reqsitor ⁊ exactor casti-
tat l. i. q. iij. §. h vltra. xxiij. q. i. §. i. visitans
pctā p̄ruȝ ī filios vsqȝ ī tertiā ⁊ q̄rtā gn̄ati
onē in his q oderūt me. i. ꝯtra me paternum odiū imitan-
tur. Et sunt verba domini ad moysen. exodi. xx. c.
⁋ Zizania ē seges vel herba puersa scilicet loliū lvi. di. cā.
nasci. xxiij. q. i. c. quā. Et qn̄qȝ ponit̄ p sorde oīum segetuȝ
glo. ho. in cle. dudū. de sepul. ⁊ c. licet. de elec. Et ita salua-
tor dic̄ ad volētes eradicare zizaniā. xi. q. iij. c. nolite. i. post
p̄n. ⁊ xxiij. q. i. §. i. ⁊ ma. xiij. Sinite vtraqȝ crescere vsqȝ ad
messē. i. ad diē iudicij vbi mali eradicabunt̄ ⁊ ī ignē p̄ycī-
entur. A qua eradicatione nos custodiat qui sine fine vi
uit ⁊ regnat. Amen.

⁋ Uocabularium iuris impressum Uenetijs mandato
domini Octauiani scoti ciuis modoetiensis. artificio at-
qȝ elucubratione magistri Boneti de locatellis Bergo-
mensis finitum est feliciter penultima May. 1491.

Registrum

A
Uocabulariuȝ iuris
⁋ Incipit vocabularium
petens in iudicio
impendit
B
sic q̄ esset
⁋ Arreptitius
dolo: sed artis
plū ꝭm legeȝ
C
⁊ quia ille
textum

licet non
⁋ Curiositas
D
vno modo
causaȝ. l. i.
alia parte
netur reddere
E
potius penes
rit vel terminus
De Ja
sta. libe.
F

prebendas
de hoc istitu.
ad inopiam
de. ff. de ver.
G
simplicis
de ꝯdi. ⁊ demon.
debet ab eo
⁋ Notarius
H
indiuidui.
procerum
Nam presumptio

non a principe
I
vocatqȝ
bus de iu.
voluntate
refertur
K
est ne delicta
iurisditionem
⁋ Ui bonorum
Finis

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/erfordensis1491/0158
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST